

20.03.21

Kontrolinių dėches Nr. 7

Živilės iš save

Planas

- I. Su marškiniais neįginama.
- II. Prasom stot - tisumas eina!
 1. „Dėčink pats save." (Daino Charkas)
 2. „Ožių iš ateitis.
 3. „Aengos jaunystės duona nėra gyvenimės atsirūgsta." (Blethous liudvės patarė)
 4. „Yra valia, yra žmogus." (Dovženko)
 5. „Švelnumas nugalėti nėštę, bet pats yra nenugalimos." (D. Tolstojo)
- III. Žmogus blogiauniai' prėjsta save.

Gamto sutiikie žmogui' akis, priekis, odo spalos, išorinių grožių, tačiau yra be-jėgi' sukurta' galutinai suformuota che-riekteris. Yp tiesų žmogus užaugo nebuvo tokis, koks gėlė! Gyvenolamasis gali' gąstyti

gyes ypatybęs' u' atvirksčiai - kontais jos nebėranksta. Pilkus, gružius saugyti netę užiuos parazitais, blogos. Jei jau taip atsitiko, tačiau kiek liūdau. Neugli blogas įnocių žyviai leugiau, negu juos užkinti.

Šamei man dažnai kalba, jog jeigu žmogus išuo save trukumai, tai iki' prikuo. Juk sunke save gerai požiūti u' kontroliuoti. Daug ypač tokių žmonių', kurių sardinė labai' poten-kiunti', niktos jiems nupri, kaip ypač, taip gerai. O jis atidžiau o žilgireleli? Sunke u' baise. Nukes u' neristengis iš save žigileliuk. Niūni manu, kuo' tai' netikslin-ga, kiti bijo pauestyti bjaurug; skur-diug' nėštę. Taip u' slėkuo' uinis gyveni-uis.

O iki' ne per dažniausiai stobste-lio' atnigyzti iš paaeigt', apnuoystyt' deban-lij' ar užiplaukoti ateityj. O gal reiki-ty? Ne, ožių kalbe ne apie... Palau-

lit! Apie ką man labpeti? Apie tai, kąs bus ar apie tai, kąs buvo... Ma, jei aplifstoli tiečių ateičiai, tai daug išmonės būtina. Taičių poražėdami, iš paimtas trūkis. Atėtiškis išsado būrus "grazi". Šis nėra kada neakire, kad, pavyzdžiu, kitaip mitinės nuosiuosiuose blogiausiuose mokyklos, galutinį išnugdyti gubinius jaunesnius už pau. Ne, atėtiškis išsado pusišiamu rausvom spalvom. Joje nėra pūkuo, tankingo, suderintos.

Šios keta-mačių. Giau nėra nenulepisi, nesblekiuni už minini orgānių tai, kąs manesta. O tau taip pat reikėtumai tenuka dėl to galėtis. Galėtumai dėl lietuvių kalbos pamokos, pailesty krievant u, kaip molitšiai seho duruviuojant. Tiek septintoj, tiek astentoj klosese uždegtojų buvo jaunios, nepastyrėjos, neguvičios. Daug dėmesio lietuvių kalbai bei lietuvių išskyriaus. Taip sakoma, „taip jaunystis duonos viso gyvenimui atsiungs-ta.“ Nors manu jaunysti dar nepre-

ejó, bet ši liaudies potonei nėsiškai žinko. Tačiau, bet nerukia mininti. O daznai' kartopė T. Druscojo žodžiu: „Gyvenimo dienos tam, kad gyventume, o ne tam, kad nėdotume.“

Illiūtis galvuo žorichti. Reikia tik labai norėti. O tai troštik, tai' nėko balsas už nėko. Tik trijutis postangys už vishes! Nerukalingo už ta valia... Pacaukit! O ai šis begaliūnai! didelis nuvas įgyli kažkų graciav, počangav, nes ta pati valio, kurios kaip aš monau, man trūksta?.. Jeigu taip, labai malones. Šis neuociu būti bevertė, tūčio asmenybę, neuociu veltui užineti mitę pasauliję už būti nosta lietuvė. Voretėjau išnugdyti tokęs valig, kad taip neatlikty. Yek ji - visų charakterio bruožų motina. Be alios negygi nei daktūtumo nei mandagano, nei švelnumo.

„Jei labpeti apie postangą, tai pastigite negaliu!“ Nerūnai fodel, bet taip

ye. Didelio, išpūsto ar iš reikvalininko
žvelnimo nenuigste, bet as iš santių
u' tiks. Priprastu faktiškus žmones, neto-
j' u' laikui būnečius žvelnišas. Ogal
čia jau monologu menos? Bet, re-
naip ar kaičiaip, jei abu neatsiejami! No-
rečiai u' stengiuosi būti žvelni, atidži, de-
meringe. Taip man sehos? Paklausku-
te verčiai draugų. Jei geriau žino. Se-
pantomo, kai kog postebne' u' pati! Yuk
biene pirkio moterukus! Nenisi valdžiu-
si galu ^{jei vors} pasiži, šunims sek'o pjauti"
Startas galbūt u' giedžiu... Tačiau
jis nemiškite į galvą! Jeigu kreipsite dangu
dėmėnu' į tokius kaiip os, romaus gyve-
nimo nebūs startoti saus, žmones geri.
Priešius. Tai reikia sakyt' ir neomet. Thi-
taip sunke gyventi." (L. Charkso)

Ma stai! Mano „išpažintis“ arteja
i' pabaiga. Glos vors pagalbos: „Jiuou ne
nisiug pasakė.“ Taip, tai gal' būti fusa,
nes kaičiai apie sare sunke. Gal del

to rasytojai' milianas rojo apie ketur,
o ne apie save... Bet as stengiasi.

5
5

Kontrolinis darbas Nr. 8

80.05.19

Maiconis - tėvynės meiles dainius

Planas

I. Maiconis - daininių pristatavimų krepina as-
menybė:

II. Poetas u' dievava - reino drosia, viesų būnos.

1. „Tu mūsy brangiausia prabodžių šalis.“
(Maiconis)

2. „Tu, jó nemyleta tėyne!“ (Maiconis)

3. Tėvynės diomas u' suetimi ugny ūresesnos.
(L. L. potorei)

IV. „„Etes ūreti jaunam kaiyp' autostybus' avaiigždei u'
„sventos nei' g̃lveping!“ (Maiconis)

Yi' fotografijos į mus žvelgia romios,